

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Úvodní slovo

Milí přátelé,

měli jste někdy sen, že utíkáte ze všech sil, a přitom se nemůžete pohnout z místa, anebo jste moc pomalí? Nemůžete uniknout tomu, před čím utíkáte, anebo doběhnout tam, kam chcete? Tolik se namáháte, ale je to bezvýsledné? Asi si umíte představit ten pocit marnosti a zoufalství. Pak je člověk rád, když se probudí a zjistí, že to byl jen sen. Nemívám takové sny, snad kdysi, když jsem byla malá, ale v poslední době občas mívám podobné pocity.

Je to způsobeno okolnostmi, ve kterých se nacházím: v období přelomu starého a nového kalendářního roku, které je samo o sobě pro účetní i ekonomy všech organizací a firem hektické a náročné, se nacházím v situaci, kdy jedna ze dvou mých kolegyní účetních změnila od 1.1. po 25 letech práce v Charitě Jeseník svého zaměstnavatele. Udělat krok ke změně vyžaduje odvahu. Cení si takové odvahy a přeji mé bývalé kolegyni, ať se jí v nové práci daří a ať je v ní i v životě spokojená. Děkuji jí za čtvrt století práce pro Charitu Jeseník. Víím, že „charitačkou“ zůstane i nadále. Myslím totiž, že opravdu platí věta: „Jednou Chariták, vždycky Chariták“.

Toto období je extrémně náročné a důležité úkoly a neodkladné termíny se na nás valí jako přílivové vlny. Vzpomněla jsem si na situaci, kterou zažili učedníci na rozbouraném moři, když k nim Ježíš krácel po moři. Byli vyčerpaní veslováním proti větru a měli strach. Řekl jim: „Jsem to já, nebojte se!“ Nemusíme tedy na veslování být sami.

Regina Tschuliková
vedoucí
ekonomického
úseku

Lidem slouží už 30 let

I letos si připomínáme významná jubilea. Je to až k nevíře, ale Domov pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě a Vývažovna AVE slaví v tomto roce krásných 30 let své existence. Na oslavy si ale počkají do léta, kdy je přeci jen větší záruka teplého počasí.

Konec a začátek roku byl tak hektický, že jsme na oba jubiley, jejichž oficiálním datem zrození je 1. leden 1996, pozapomněli. To se ale pokusíme napravit, protože si to obě služby zaslouží. Vždyť za dobu své existence se postaraly o stovky klientů a strážníků. Na scéně se objevily v době, kdy už rok fungoval Domov pokojného stáří sv. Františka a dva roky měla samotná Charita Jeseník společně s Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službou, která se později rozdělila na Domácí zdravotní péči a Charitní pečovatelskou službu.

Třicet let na scéně, to už je doba, která stojí za připomenutí a bilancování. Oslavu si zaslouží nejen klienti, ale i zaměstnanci, kteří do své práce vkládají srdce. Vždyť například kuchařky nepřipravují pouze jídla pro seniory z našich Domovů, zaměstnance a obyvatele

Vidnavy. V případě krizových situací se starají o potřebné. Při povodních v září 2024 vařily pro evakuované, dobrovolníky, vojáky i hasiče. A zvládly to i bez proudu. Po setmění si zapálily svíčky, aby mohly nasycit hladové. V sousedním Domově pokojného stáří zase po povodních nabídli azyl lidem, kteří přišli o bydlení, a tak to prostě je. V případě potřeby se pracovníci Charity Jeseník umí semknout a pomáhat tam, kde je to třeba.

Nyní Domov pokojného stáří sv. Hedviky a sousední Vývažovnu AVE čeká veselejší spolupráce. Při přípravě oslav spojí síly. „Termín zvolíme někdy na konci června, abychom se mohli sejít při pěkném počasí venku u nás na zahradě a aby si to i naši klienti pěkně užili,“ uvedla vedoucí vidnavského domova Milena Rygelová. Pokud se vše podaří, bude hostem oslavy prezident Diecézní charity ostravsko-opavské Jan Larisch. „Chtěla bych, aby nám při oslavě sloužil mši a poté i povídal o historii Vidnavy a našeho Domova,“ dodala Milena Rygelová. A jaká bude role Vývažovny AVE? „Určitě něco vymyslíme a něco dobrého na oslavu připravíme,“ usmála se vedoucí vývažovny Irena Balážiová.

Co nás čeká v únoru...

- **Sázení rostlinek** se budou věnovat v Denním stacionáři Šimon
- **Poznávání Turecka** si užijí v Domově pokojného stáří sv. Hedviky
- **Jarní výzdoba** domova čeká klienty Charitního domu sv. Anežky
- **Svátek sv. Valentýna** oslaví v Denním stacionáři Šimon
- **Masopustní veselí** připraví v Domově pokojného stáří sv. Františka

Čtěte dál...

- **Děkujeme za podporu** (str. 2)
- **Masopust je o veselí** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Koledníci v obcích** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Děkujeme za podporu

Milí tříkráloví koledníci, koordinátoři, dárci, dobrovolníci. Děkujeme všem, že jste se i letos zapojili do tříkrálového příběhu. Jen díky vám jsme podruhé v historii zdolali milionovou hranici. Na účtu sbírky se objevila rekordní částka 1 011 151 Kč.

„Výsledek je úžasný a velmi si vážíme podpory, které se nám dostalo. Tříkrálová sbírka ale není jen o penězích. Je především o solidaritě a lidské blízkosti. Koledníci přicházeli, aby lidem popřáli štěstí, zdraví a pokoj v novém roce,“ uvedla ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová. „Zároveň děkují všem dobrovolníkům. Velmi si vážíme vašeho času a úsilí. I díky vám můžeme

přinášet naději a pomoc těm, kteří ji nejvíce potřebují.“

Letošní ročník Tříkrálové sbírky byl mimořádně náročný. Mrazivé počasí prověřilo odhodlání všech koledníků. Přesto vytrvali, rozdávali Boží požehnání a přáli vše dobré v novém roce.

Výzvou byl letošní ročník i po organizační stránce. Tříkrálovou sbírku totiž dostal na

starosti nově založený úsek fundraisingu a propagace, který vznikl teprve loni na podzim. Novým koordinátorem Tříkrálové sbírky se stal Josef Pazourek, pro kterého to byl velký skok do neznáma. Část zkušených koledníků si již chtěla dopřát zasloužený odpočinek a na hledání jejich nástupců bylo pramálo času. Díky nasazení týmu, dobrovolníků a dětí se podařilo zvládnout sbírku na jedničku. „Získat nové vedoucí a koledníky bude pro nás velkým úkolem pro další ročník. Lidé čekají na jejich návštěvu, a my k nim chceme přicházet a přinášet požehnání,“ uvedl Josef Pazourek s tím, že děti koledování baví. To viděl na své dceři Toničce a jejich kamarádkách, s nimiž se vypravil do ulic v Jeseníku a sousední Lipové-lázně. Jeho kolegové vyrazili s dětmi do Javorníku, Vidnavy a Jeseníku. Vždyť kde jinde získat zkušenosti z terénu, než přímo při koledování? Možná právě i jejich kasičky mohou za rekord, který překonal výsledky loňského ročníku. „V každém případě to byly především děti a dobrovolníci, kdo odvedl tento nádherný kus práce, který nás tak pozvedl,“ řekl Josef Pazourek s tím, že děti si z koledování odnesly nejen dobrý pocit. Velkou radost měly ze sladkostí a ovoce, kterými je lidé obdarovali. Na únor připravila Charita Jeseník jako své poděkování pro všechny koledníky filmové představení. Těšit se mohou na animovaný film Pohádky pro babičky.

Cvičení pro tělo i pohodu

V Charitním domě sv. Anežky je pravidelný pohyb důležitou součástí péče. Seniori se jednou týdně scházejí ve svém obyvácce ke společnému cvičení.

Je všeobecně známo, že cvičení posiluje svaly, zlepšuje koordinaci a krevní oběh, stimuluje mozkovou činnost a pozitivně ovlivňuje náladu. Těchto přínosů si je dobře vědoma aktivizační pracovnice, která pro klienty domova se zvláštním režimem vybirá cviky velmi pečlivě.

„Pohybové aktivity přizpůsobujeme individuálním možnostem klientů. Zaměřujeme

se na podporu hybnosti, udržení soběstačnosti a celkové kondice,“ uvádí Anna Tesarová. Podle ní je u seniorů nejvíce oblíbené cvičení za doprovodu hudby, která je motivuje, zklidňuje a pomáhá jim lépe vnímat rytmus pohybu.

Pravidelné cvičení se v Domově stává nejen součástí péče o zdraví. Přispívá k dobré náladě seniorů, a to je velmi důležité.

Kalendárium

- **2019** – Letem světem bylo tématem maškarního dopoledne, které si 21. února užili v Denním stacionáři Šimon. Každý z uživatelů prezentoval jednu z různých zemí světa.
- **2018** – Kristián Alexandr Šebek, jehož vzorem je Karel Gott, zavítal s Divadlem Slunečnice a hudebním programem „Muzikoterapie aneb léčba hudbou“ za klienty Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Stalo se ...

Seniori pekli čaj

S novým rokem v Domově pokojného stáří sv. Františka nezahálí. Procvičování paměti i jemné motoriky je pro seniory důležité, a tak se s aktivizační pracovnicí Barborou Pierogovou pustili do pečení banánového chlebičku a výroby pečeného čaje, který v zimě pěkně zahřeje. Kdo mohl, pomáhal a krájel ovoce. A kdo ne, tak přihlížel a dělal ostatním společnost.

Masopust je o veselí

Masopust patří k nejveselejším lidovým tradicím, které se v českých zemích slaví po staletí. Období plné dobrého jídla, nálady a veselých masek se odehrává před postní dobou. A právě tuto atmosféru si užijí i senioři v našich Domovech.

Například v Charitním domě sv. Anežky chtějí klientům zpestřit den návštěvou tanečního souboru Čekanky z Velkých Kunětic. Na stolech nebudou chybět dobroty, které k masopustu patří. Díky Vývařovně AVE si budou moci klienti pochutnat i na tlačence, jitrnicích a jelítkách. „Dopoledne si s klienty usmažíme koblížky,“ prozradila aktivizační pracovnice Anna Tesařová

sladkou část masopustního programu.

V plné přípravě jsou také v Domově pokojného stáří sv. Hedviky, kde se aktivizační pracovnice Martina Kovaříková pustila s klienty do výroby masopustních masek pomocí kaširovací techniky. Někomu se to může zdát jako pouhé hraní, ve skutečnosti jde o náročnou a zdoluhavou práci. Zdraví lidé si jen těžko dokážou

představit, kolik trpělivosti je potřeba, aby se na nafouknutý polštářek podařilo nalepit dostatečný počet papírových vrstev. „Klienti si nejdříve musí natrhat noviny. Pokud máte funkční jen tři prsty nebo máte po mozkové mrtvici jednu ruku zcela ochrnutou, potřebujete noviny podržet. Pomoci potřebují i klienti, kteří mají ruce v pořádku. Pokud si k nim nesednu a nepracujeme společně, sami tento úkon nezvládnou,“ snaží se paní Kovaříková přiblížit náročnost, která každou tvorbu provází. A to jsme zatím jen u trhání novin. Následuje lepení útržků ve čtyřech vrstvách a na závěr malování. Ani zde se klienti neobejdou bez asistence. Štětec v ruce udrží, ale lepidlo nebo barvu jim na něj musí dát paní Martina. Výsledek ale bude stát za to. Senioři se na chvíli promění v úplně jiné bytosti a budou moci udělat radost sobě i ostatním.

Masopust si nenechají ujít ani zaměstnanci, kteří v převlecích za masky navštíví klienty upoutané na lůžko. Den si v domově osladí upečenými koblížkami, a to si pište, že i při jejich přípravě si senioři pěkně procvičí ruce.

V Domově pokojného stáří sv. Františka se také těší na veselici. Pokud se vše podaří, zavítají za seniory děti z mateřinky oblečené v pestrobarevných kostýmech. K odpolednímu posezení u kávy určitě nebudou chybět ani koblížky.

Retro karneval ve stacionáři

V Denním stacionáři Šimon bude v únoru pěkně veselo. Pracovníci chystají pro své uživatele retro karneval. Společně se ohlédnou za minulým stoletím.

Tématem setkání, které slibuje spoustu hudby, tance, smíchu a samozřejmě i módních výstřelků, jsou 20. až 90. léta minulého století. „Věřím, že se v tom každý najde a budeme se bavit,“ uvedla vedoucí stacionáře Marta Nosková.

V Denním stacionáři Šimon už pro své uživatele v minulosti retro karneval pořádali a měl velký úspěch. Tentokrát na něj pozvali

i spřátelený Domov Sněženka. Společná akce tak nabídne nejen zábavu, ale také prostor pro setkání a navazování nových přátelství mezi uživateli obou zařízení.

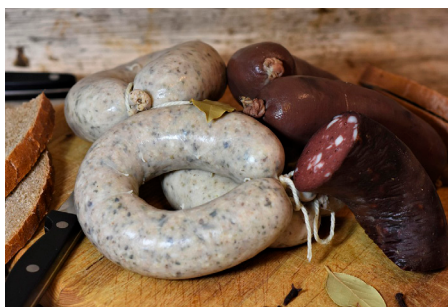
Účastníci se mohou těšit na dobové kostýmy inspirované módou minulého století a retro hudbu. Pracovníci stacionáře věří, že společné setkání v duchu retra přinese spoustu radosti a že se z něj stane tradice.

Stane se ...

Jitrnice i jelítka

Atmosféru tradiční zabijačky si užijí klienti Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Impulzem k této aktivitě byl jeden z klientů, který se tomuto řemeslu v minulosti věnoval. Při společném posezení si senioři vychutnají zabijačkové speciality a budou vzpomínat, jak vypadala správná zabijačka, jaké dobroty k ní patřily a co při ní nesmělo chybět.

Těší se na jaro

Klienti Charitního domu sv. Anežky se těší na příchod jara. Proto mu půjdou symbolicky naproti výzdobou domova. Během aktivit budou vyrábět jarní dekorace, kterými rozzáří společenskou místnost. Dominantou bude velký strom. Jeho šablonu vytvoří senioři s pomocí aktivizační pracovnice Anny Tesařové. Ozdobí jej listy a květinami a na okna vytvoří motýly.

Zveme vás na vernisáž výstavy výtvarných prací

19. ročníku doprovodné soutěže

Tříkrálové sbírky

Vernisáž s předáním cen vítězům

výtvarné soutěže

a vyhlášením vítězů **fotografické soutěže**

se uskuteční:

ve čtvrtek 5. března v 17 hodin

v Centru pomoci sv. Martina

28. října 887/1 Jeseník

„Aby byl tým v pohodě,“ považuje za důležité vedoucí Monika Červenková.

Charitní pečovatelská služba pomáhá seniorům v Mikroregionech Žulovsko a Javornícko již 32 let. Před půl rokem se po odchodu bývalé vedoucí ujala této role Monika Červenková, která po svém nástupu musela dát dohromady nový tým pečovatelů. V rozhovoru jsme probraly, jak se jí i celému týmu daří a co je čeká v nejbližší době.

Máte za sebou první půl rok v Charitě Jeseník. Co vás přivedlo k práci v sociálních službách a neziskovém sektoru?

V sociálních službách pracuji už přes třicet let. Mojí motivací k této práci je podporovat lidi s hendikepem. Proto mě i oslovila nabídka možnosti vést a budovat nový tým kolegů pečovatelů v Charitní pečovatelské službě. Pro mě to byla výzva, aby se vše podařilo, aby byl tým spokojený a služba mohla dobře pracovat a fungovat.

Přestěhovala jste se na Jesenícko s manželem – co rozhodlo o volbě tohoto kraje?

Už 16 let tu máme chalupu a kdysi jsme si s manželem plánovali, že až budeme v důchodovém věku, tehdy to bylo 55 let, tak se z města odstěhujeme a budeme bydlet na chalupě. Což se vlastně splnilo, akorát nyní máme do důchodu ještě deset let. Přestěhovali jsme se proto, že pro nás už bylo velkoměsto moc a Jesenícko, zejména Zlatohorský kraj máme moc rádi.

Jak se vám žije v malé osadě na samotě? Je to spíš výzva, nebo zdroj klidu a energie?

Pro manžela je to spíše zdroj klidu a energie. Já to mám tak půl na půl. Také je to pro mě zdroj klidu, ale na druhou stranu mám potřebu navštěvovat různé kulturní akce, větší města. Jsem tady ráda, ale také ráda jezdím zpět do Ostravy nebo jiných velkých měst. Takže teď to máme naopak. Hlavně v Ostravě máme dceru s vnučkami, takže i to nás vede k tomu, že se do Ostravy rádi vracíme. Syn si se ženou koupili dům ve Zlatých Horách, který nyní opravují, takže ty máme také blízko.

Co považujete za největší výzvu při budování týmu v sociální službě?

Důvěryhodnost a možnost říkat věci pravdivě tak, jak jsou. Jak ve vztahu vedoucího k podřízeným, tak i ve vztahu podřízený k vedoucímu.

Jaké hodnoty jsou pro vás v týmu Charitní pečovatelské služby klíčové?

Určitě je důležité mít podporu ze všech

stran. Z mého pohledu je dále důležitá čestnost, pravdomluvnost. Tedy věci, které jsou důležité v pracovním i soukromém životě.

Co vás na práci vedoucí pečovatelské služby nejvíce naplňuje?

Právě práce s týmem, protože to má souvislost s klienty. Pokud tým může pracovat, odráží se to i na péči o klienty. Když dobře pracuje tým, je i služba, včetně klientů v pořádku.

Co podle vás dělá dobrou pečovatelku nebo pečovatele? Jací by měli být?

Pečovatel nebo pečovatelka by měli být především profesionálové. Musí si zachovat profesní hranice a jednat zodpovědně. Základem jsou morální hodnoty, spolehlivost, lidskost, ale určitě je třeba vypíchnout profesionalitu.

Jaké máte plány nebo vize pro Charitní pečovatelskou službu do budoucna?

Ty se odvíjejí od dostatku klientů a personálu. Evidujeme žádosti o službu, které společně se sociální pracovníci postupně řešíme – klienty kontaktujeme na základě jejich žádostí. Zároveň ale potřebujeme mít dostatek pracovníků ve službě, abychom byli schopni

nové klienty přijmout a poskytnout jim potřebnou péči a podporu v požadovaném rozsahu.

Jak je náročné sehnat a vychovat kvalitní pečovatelku?

Je to náročné. I když máme výběrová řízení, tak se někdy stane, že člověk, který se zpočátku jevil jako vhodný, pak v praxi nefunguje tak, jak jsme si představovali. To je ale přirozené, při pár desítkách minut pohovoru člověka nemůžete dokonale odhadnout. Na druhou stranu musím říct, že naši pečovatelé jsou profesionálové. Než jdou ke klientům, musí ovládat všechny pečovatelské úkony a znalosti. Pomáhají nám v tom standardy a pracovní postupy, které si pečovatelé musí předem nastudovat. Když nastoupí nový pracovník, nikdy nejde ke klientovi sám, vždy ho doprovází zkušený kolega. Takže se postupně zaučuje. Hlavně pečovatelé musí mít akreditovaný kurz Pracovníka v sociálních službách, který zajistí, že má všechny potřebné znalosti a může profesionálně poskytovat péči klientům.

Co byste chtěla, aby o vaší službě lidé na Jesenícku věděli?

Hlavně, že naše služba vůbec existuje. Mnoho rodin se dostane do náročné životní situace se svými seniory – s rodiči nebo blízkými – a často vůbec nevědí, na koho se obrátit a kde hledat pomoc. Je důležité, aby lidé věděli, že tu jsme, a aby byla naše služba vidět. Aby veřejnost měla jasnou představu, že existuje a co v základních bodech poskytuje.

Co byste přála vaší službě, kolegům?

Abychom byli všichni zdraví.

Děkuji za rozhovor.

Monika Červenková – medailon

Na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně vystudovala sociální práci a psychologii. S rodinou žila v Ostravě, ale pak se s manželem rozhodli vyměnit ruch velkoměsta za klid na samotě. Chaloupku na Zlatohorsku proměnili ve svůj nový domov, kde může zahrabovat, tvořit, starat se o zvířata a vyrážet s psem na procházky. Jejím největším koníčkem je její rodina.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026

Bělá pod Pradědem	68 527 Kč	Písečná	35 080 Kč
Bernartice	49 246 Kč	Skorošice	40 083 Kč
Bílá Voda	4 286 Kč	Stará Červená Voda	22 691 Kč
Černá Voda	16 854 Kč	Supíkovice	19 597 Kč
Česká Ves	64 305 Kč	Uhelná	21 553 Kč
Hradec-Nová Ves	21 461 Kč	Vápenná	33 069 Kč
Javorník	35 594 Kč	Velká Kraš	34 108 Kč
Jeseník	204 012 Kč	Velké Kunětice	9 603 Kč
Kobylá nad Vidnavkou	17 634 Kč	Vidnava	42 982 Kč
Lipová-lázně	29 221 Kč	Vlčice	19 306 Kč
Mikulovice	51 914 Kč	Zlaté Hory	101 966 Kč
Ostružná	4 975 Kč	Žulová	27 502 Kč

Kasičky celkem	975 569 Kč
Koleda online (k 31. 1. 2025)	17 300 Kč
Bezhotovostní dary	18 282 Kč
Celkem	1 011 151 Kč

**Prispěli jste na nový konvektomat
do Vývařovny AVE a na obnovu
vybavení Domovů Charity Jeseník.**

Děkujeme !

 **Charita
Jeseník**

2026 1.-14. ledna Koledníci v obcích

Velká Kraš
foto: Zdeňka Rybová

Zlaté Hory
foto: Tereza Šišková

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Jeseník
foto: Gabriela Fukalová

Bílá Voda
foto: Václav Uhlíř

Česká Ves
foto: Eva Hégrová

Vidnava
foto: Lucie Šebestová

Javorník
foto: Tamara Němcová

Mikulovice
foto: Věra Benčová

St. Červená
Voda
foto: Petra Podlahová

Jeseník
foto: Josef Pazourek

Duchovní zamyšlení

Vánoční doba je pryč a my jsme, přátelé, vstoupili do jakéhosi liturgického mezidobí, jak humorně říká jeden můj spolubratr v kněžské službě „svaté ferie“.

Někdy se nám může mezidobí zdát pouhým vyplněním času mezi Vánocemi a postem, avšak má v roce stejné místo, jako má Ježíšovo dospívání mezi událostmi narození a smrti, potažmo zmrtnýchvstání. Vzpomeňte na Vánoce, dobu radosti, kdy jsme u společného stolu a při vzájemném obdarovávání se dary a přáními mohli vnímat všechny ty, kteří nás mají rádi a které my sami nosíme v srdci... A jestliže dobu vánoční nazveme časem radosti, můžeme čas mezidobí směle nazvat dobou růstu. Vztahy s našimi blízkými totiž nejsou, a je to dobře, jakýmsi kamenným suvenýrem z nádherné dovolené, který nehybně leží v naší blízkosti pomalu zapadá v prach. Ne, vztahy jsou naopak něčím živým. Jsou skutečností, která je schopna proměny. Vztahy mohou být prohlubovány, mohou se zlepšovat a krásnět. Dokonce neustále, bez omezení, neboť krása vztahu s druhým člověkem je založena na kráse vztahu s nekonečným Bohem, kterého smí nést ve svém srdci.

Přátelé, všichni bez rozdílu jsme pozváni do tohoto období růstu, které tak výstižně symbolizuje ona zelená barva používaná v kostele. Jsme pozváni vstoupit do nejistoty, pozváni k dobrodružství růstu našich vztahů s blízkými. Je to adrenalinové, jak to kdysi při besedě pro vojenské kaplany označil jeden starší věřící umělec, když řekl: „*Já nepotřebuji pěstovat adrenalinové sporty, neboť ve svém životě prožívám adrenalinové vztahy.*“ Je to nebezpečné, neboť člověk může leccos zkazit, avšak stojí to za pokus. Také letos totiž platí ono biblické „...otvíráš svou štědrá dlaň, abys, Bože, obdaroval vše své stvoření...“.

P. Mgr. Petr Fiala
jesenický kaplan

Poděkování

Za seniory

Velké poděkování si zaslouží všichni lidé, kteří se zapojili do projektu Ježíškova vnučata, která od roku 2016 pořádá Nadační fond Českého rozhlasu. „Vnučata“ plnila velká i malá vánoční přání seniorů Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě a udělala jim velkou radost. Velké díky patří i dárčům, kteří se zapojili do akce Strom přání, které tradičně pořádá Město Vidnava.

Děkujeme

Děkujeme světlušká a skautkám ze 14. oddílu Jitřenka v Jeseníku za krásnou podporu Denního stacionáře Šimon. Děvčata na podzim vyráběla drobné dárky, které prodávala na vánočním trhu a výtěžek věnovala právě stacionáři. Díky nim pořídí ve stacionáři novou pomůcku pro denní aktivity uživatelů. Děkujeme!

Poděkování

Děkujeme za Vaši podporu seniorů v Domovech!

Díky příspěvkům každého z Vás, kdo se zapojil do kampaně „Nové vybavení – to bude jiné kafe,“ se naši senioři v Domovech mohou cítit bezpečněji, pohodlněji a důstojněji. Vaše finanční příspěvky pomohly s dofinancováním nákupu polohovacího sprchovacího lůžka, sprchovacích křesel, polohovacích postelí, zvedáků, nábytku a dalšího vybavení, které výrazně usnadňuje jejich každodenní život. Celkem jste přispěli částkou 506 843 Kč.

„Nové vybavení je pro naše klienty opravdu zásadní – umožňuje jim vykonávat činnosti, které jsou pro nás běžné, ale pro ně mohou být obtížné. Díky darům od lidí z našeho regionu se jejich život stává pohodlnější a důstojnější,“ říká Kamil Šebesta za Charitu Jeseník.

Vaše štědrost má skutečný dopad. Pomáhá seniorům z našich rodin a komunit prožít každodenní chvíle bezpečně a s respektem. Děkujeme, že stojíte po jejich boku a podílíte se na tom, aby jejich život byl lepší.

Velké věci vznikají společně – a Vy jste jejich součástí!

V mrazech zahřejí teplé ponožky

Moc děkujeme všem dárčům, kteří se zapojili do výzvy – Daruj ponožky! Zahřej ty, kterým je zima, kterou ve spolupráci s jesenickou firmou Ponožkový svět Jeseník – My WOSS vyhlásilo Centrum pomoci sv. Martina. Princip pomoci byl jednoduchý. Zákazník My WOSS, který chtěl pomoci, zakoupil a vložil vybrané ponožky do speciálního boxu, který si následně převzali pracovníci Centra pomoci sv. Martina. Díky lidem, kterým není lhostejný osud těch méně šťastných, se vybralo celkem 68 párů kvalitních teplých ponožek.

Děkujeme!

